

zást pénzügyileg lehetővé tették: Nemzeti Tehetség Program (Kulturális és Innovációs Minisztérium), Richter Gedeon Nyrt., Euroapi Hungary Kft., Egis Gyógyszergyár Zrt., Diagon Kft., BorsodChem Zrt., LabCup, Ltd., Soneas Vegyipari Kft., Állatorvostudományi Egyetem, Szent István Gimnázium Alapítványa, Piarista Alapítvány, Eötvös József Gimnázium Alapítványa, Budapest X. Kerület Önkormányzata, Budapest XVI. Kerület Önkormányzata, Szombathely Megyei Jogú Város Önkormányzata.

A verseny iránt érdeklődő diákoknak, tanároknak, szülőknek javasoljuk, hogy keressék fel közösségi médiafelületeinket (International Chemistry Tournament Hungary – Facebook, Instagram), illetve megújult weboldalunkat (kemiaitorna.mke.org.hu), ahol további információkat tudhatnak meg rólunk, és hamarosan friss információkkal jelentkezünk majd a következő évi válogatóversenyünkről is!

Buzafalvi Dénes

Próder István emlékezete

Augusztus 15-én, életének 84. évében elhunyt Próder István, a Vegyészeti Múzeum nyugalmazott igazgatója, a Vegyészeti Múzeumot Támogató Alapítvány kuratóriumi tagja.

Próder István személyében a hazai kémia és vegyipartörténet kiemelkedő kutatóját, a múzeumügy és különböző szakmai szervezetek megbecsült szakemberét, valamint a helyi civil élet lelkes támogatóját veszítettük el.

Vegyészmérnöki diplomája megszerzése után a Péti Nitrogénművek Kutató Laboratóriumában nagynyomású katalitikus hidrogénezéssel foglalkozott. A péti kettősműtrágya-üzem beindításánál a mérszaléttrom-üzem próbaüzemének felelőse volt. Technológusként dolgozott a karbidüzem beruházásán. 1981-től egészségügyi okok miatt a Nehézvegyipari Kutató Intézet (Veszprém) Korróziós Osztályán helyezkedett el. 1983-tól a Magyar Vegyészeti Múzeumban dolgozott, ahol 1995-ig az ipartörténeti dokumentáció gyűjtésével és feldolgozásával foglalkozott. Kutatásai középpontjában főleg a magyar vonatkozású technológiák álltak. Munkájához tartozott a kémia- és vegyipartörténeti események gyűjtése, ezeknek a *Magyar Kémikusok Lapjában* való közlése. Ezt a feladatot 1984-től napjainkig, több mint 40 éven át látta el. 1994 és 2006 között a Veszprémi Vegyipari Egyetem műszaki menedzser szakán adott elő technikátörténetet. 1996-tól látta el a múzeum igazgatói teendőit. 2006-tól már nyugdíjasként folytatta múzeumi munkáját. Aktív időszaka 2012-ben zárult el, de ezt követően is ellátta a múzeumot támogató alapítvány ügyvezető igazgatói, majd kuratóriumi tagi teendőit. Szakmai tevékenysége alatt közel 100 tudományos és ismeretterjesztő közleménye jelent meg. Kutatási tevékenységére, közleményeinek megjelentetésére a magas színvonalú tudományos alaposság, precizitás volt a jellemző. Múzeumi tárlatvezetései során mind a szakmai látogatók, mind pedig a diákok és fiatalabb korosztályok számára is tudott érdekes információkkal szolgálni. Nyelvtudását fordításokban, idegen nyelvű csoportok vezetésében, múzeumszakmai nemzetközi kapcsolatok ápolásában jól tudta hasznosítani. Sokszor vállalta a városvezetés részéről érkező felkéréseket a külföldi látogatók és a testvérvárosi kapcsolatok vendégeinek kalauzolásával. Múzeumi munkája, valamint a civil szervezetekben betöltött vezetői feladatai során is szíven viselte a munkahelyének helyet adó Thury-vár sorsát, a város kulturális értékeinek és emlékeinek a megőrzését.

Munkájára mindenkor az igényesség, az aprólékos precizitás, a határidők pontos betartása volt a jellemző. Munkatársaival jó kollegiális viszonyt ápolt, mind szakmai minőségében, mind pedig személyes kapcsolatairól révén lehetett számítani segítőkészségére. Mindig jó kapcsolatot ápolt a társmúzeumok vezetőivel, kollégáival. Tagja volt az alapítványi múzeumok támogatásáról döntő szakmai bizottságnak, a Technikátörténeti és Műtárgyvédelmi Szakosztálynak. Tagja volt a Magyar Kémikusok Egyesületének,

Kémia- és Vegyipartörténeti Szakosztályának pedig elnökségi tagja. Helyi és fővárosi társadalmi szervezetekben látott el fontos pozíciókat.

Múzeumi tevékenysége során hitvallásának tekintette az ifjúság figyelmének felkeltését a természettudományok iránt, kiemelkedőnek tartotta a tehetséggondozást. Jó kapcsolatokat ápolt a helyi és a megyei oktatási intézményekkel. Különösen eredményes kapcsolat jött létre a Pannon Egyetemmel, amelynek eredményeként kiemelkedő együttműködések,

kiállítások születtek. Az ő igazgatása idején indult útjára 2001-től az „Alkimista tábor”, majd 2008-tól a „Környezetvédelmi vetélkedő”. Az országosan meghirdetett és elismertté vált tábor 19 éven át került megrendezésre, míg a megyei vetélkedő 11 évet élt meg. A Thury-vár épületének 3 évig tartó átépítése alatt – amikor a múzeum nem tudott nyitva tartani – az ő részvételével és az alapítványi források támogatásával jöttek létre a külső helyszíneken megtartott kémiaórák. 2011-ben két jelentős eseményre került sor, amelyekbe szintén bekapcsolódott. Részt vett a Kémia Nemzetközi Éve alkalmából megrendezett kiállítás létrehozásában, amelynek bemutatására a már említett átépítési munkálatok miatt a központi múzeum épületében került sor. Egyik fő szervezője és közreműködője volt a Nitrogénművek Zrt. támogatásával létrehozott 80 éves jubileumi kiállításnak is, amelyet a Magyar Mezőgazdasági Múzeum épületében mutattak be. A jeles évfordulóra megjelentett jubileumi könyveknek lektora volt. Már nyugdíjasként, a múzeumot támogató alapítvány ügyvezető igazgatójaként aktívan vett részt a Vegyészeti Múzeum 50 éves jubileumi kiállításának létrehozásában, forgatókönyvének elkészítésében 2013-ban. 2018–2019-ben szerepet vállalt a magyar Nemzeti Múzeum által megszervezett „Az ismeretlen Görgei” című kiállítás anyagának összeállításában. Továbbá Riedel Miklóssal (ELTE, ny. docens) közös beszélgetésen vett részt a Nemzeti Múzeum dísztermében, amelyen a vegyész Görgei érdekeit méltatták és ismertették.

Próder István korábbi kollégájaként szomorú szívvel búcsúzom egykori mentoromtól, személyes jó ismerősömtől, és osztozom a számára legfontosabb családtagjai, az özvegye és lánya családjának gyászában.

Nyári Katalin